

#71 KOLIK NOHOU MÁ HAD?

VÝSTAVA:

Za hranicemi města času se nachází mnoho cest. Některé se vyjevují až při putování, ve stopách pověstí a zvěstí. Některé jsou dílem hackování nebo rituálů. Některé prosakují škvírami a rozvírají praskliny ve struktuře času. Nevyskytují se na žádné mapě, a přesto se zdá, že tu jsou. Výstava *Sahej Rahal: Beyond the City of Time* (Za hranicemi města času) se před námi otevírá jako místo, kde „podivné“ věci nadále existují — naše technologie se mísí s jinými časy, jinými místy, mluvícími věcmi a hybridy, jež nám připomínají, že jsme vlastně nikdy neopustili rámec dob předmoderních.

V situaci, kdy svět sklouzává k virtualitě, je čím dál naléhavější mapovat mnohotvárné dějiny iluzí, od starobylých příruček alchymistů a středověkých mystiků až po současné technokouzelníky. Co když iluze nejsou pouhé klamy, ale tvoří samotný základ reality — vezmeme-li v úvahu, jak hluboce naše představivost utváří svět? Takový pohled by podryval to, na co jsme si v západním myšlení zvykli: nutkání zkrotit vše skryté, podivné či neuchopitelné skrze nám známé, zaužívané jazykové výrazivo.

INSPIRACE:

Výstavu *Beyond the City of Time* obývá řada bytostí nevídaných forem a tvarů. Některé mají chapadla, jiné připomínají člověka s osmi páry rukou, další jsou bez tváře. Ani jedna z nich ale nepochází z našeho světa. Umělec Sahej Rahal při jejich tvorbě hledá inspiraci v dávných příbězích indické mytologie, islámských rukopisech, ale také ve vlastní fantazii. Tyto bytosti procházejí jeho tvorbou od obrazů přes monumentální sochy až po interaktivní videa, kde vyprávějí své dávno zapomenuté příběhy.

AKTIVITA:

V této Ateliérovce namalujeme obraz inspirovaný cyklem maleb a kreseb Saheje Rahala ze série *Knih chybějících stránek*. I my do něj zapojíme vlastní nevídané bytosti – pozveme si na pomoc náhodu, která určí, jak budou naše postavy vypadat. Za pomoci jednoduchého kreativního cvičení zjistíme, kolik budou mít nohou, křídel, ocasů nebo rohů a jaký mají tvar. Následně zapojíme vlastní fantazii a všechny končetiny spojíme v jedno tělo. Vymyšlené tvory nakonec rozmalujeme vodovými barvami a můžeme vystavovat.

AKTIVITA ROZVÍJÍ NÁSLEDUJÍCÍ SCHOPNOSTI A DOVEDNOSTI:

- improvizaci
- hru s náhodou
- ▲ kresebnost

BUDEME POTŘEBOVAT:

- staré časopisy a noviny
- nůžky
- ▲ měkký papír
- tužku
- bílou čtvrtku
- ▲ vodové barvy
- štětce
- kelímek s vodou
- ▲ tenký černý fix nebo pero

DOBA TRVÁNÍ: CCA 2 HODINY

POSTUP:

I. ČÁST

1) Nejprve je potřeba nasbírat materiál. Ze starých časopisů nebo novin vystříháme všechny fotografie, které by se nám mohly hodit. Hledáme hlavně části lidských i zvířecích těl, takže třeba ruce, nohy, hlavy, ocase, křídla, zobáky, uši, rohy atd.

TIP: Můžete použít přiložený obrázek, stačí si jednotlivé obrázky vystříhat.

2) Vezmeme si část výstřížků a nahodile je rozhodíme po stole – ale tak, aby byly dílky blízko u sebe. Vznikne nám změť všech možných končetin.

3) Důkladně si ji prohlédneme a pokusíme se ji překreslit na vedlejší papír tak, jak ji vidíme. (Nevadí, jestli obrázek zatím nedává úplně smysl.)

4) Prázdná místa, kde se žádná končetina nenachází, dokreslíme podle vlastní fantazie, můžeme části jen spojit, nebo třeba dokreslit další. Můžeme přikreslit oči a tvář – a nový tvor je na světě!

5) Tímto způsobem si vytvoříme a nakreslíme alespoň tři postavy.

II. ČÁST

1) Připravené postavy překreslíme na prázdnou čtvrtku.

TIP: Postavy mohou pouze stát vedle sebe; taky ale mohou zobrazovat nějakou scénu.

2) Tvory následně omalujeme vodovými barvami.

3) Zamyslíme se i nad pozadím – zkusíme namalovat svět, ve kterém tyto bytosti asi žijí.

4) Obrázek nakonec můžeme obtáhnout tenkou černou fixou. A je hotovo!

ZAMYSLETE SE:

Musí být nějaký svět podobný tomu našemu, abychom mu porozuměli?

Kam mizí příběhy, když se na ně zapomenou?

Je důležité rozumět všemu, co vidíme?

Ateliérovku připravila Adéla Ševčíková

Artpark Galerie Rudolfinum, Alšovo nábřeží 12, 110 00 Praha 1

Více informací: www.galerierudolfinum.cz